

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา

กรณีที่พนักงานได้รับบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วย ด้วยสาเหตุจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน แล้วต้องเข้ารับการรักษานั้น จะได้รับการจ่ายชดเชยการรักษา (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ การจ่ายการรักษา (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน) จนกว่าอาการเจ็บป่วย ฯลฯ นั้น จะได้รับการ “รักษาจนอาการคงที่”*

รายละเอียดการจ่าย

การจ่าย (ชดเชย) การรักษา นั้นมี “การจ่ายค่ารักษา” และ “การจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา”

- “การจ่ายค่ารักษา” นั้นคือการจ่ายค่ารักษาให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เมื่อเข้ารับการรักษา หรือ รับยาที่ โรงพยาบาลที่เข้าร่วมการประกันอุบัติเหตุในการทำงาน หรือ หน่วยงานทางการแพทย์ หรือ ร้านขายยา ที่การประกันอุบัติเหตุในการทำงานกำหนด (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “หน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ”)
- “การจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา” นั้นคือกรณีที่เข้ารับการรักษาในหน่วยงานทางการแพทย์หรือร้านขายยานอกเหนือจากที่กำหนด เนื่องจากไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ ในบริเวณใกล้เคียง เป็นต้น ในกรณีนี้ จะทำการจ่ายเป็นเงินสดให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ในการรักษา

ขอบเขตและระยะเวลาการรักษาที่เข้าข่ายการจ่ายนั้น เหมือนกันทั้งสองกรณี
การจ่าย (ชดเชย) การรักษา นั้น จะทำการจ่าย ค่ารักษา ค่าเข้าโรงพยาบาล ค่าขนส่ง ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในการรักษาโดยปกติ จนกว่าอาการเจ็บป่วยนั้น จะถูกรักษาจนอาการคงที่ (อาการคงที่รักษาไม่ได้) แล้ว

◇ “รักษาจนอาการคงที่” คือ

ไม่ได้หมายถึงสภาพที่ได้รับการฟื้นฟูจนอวัยวะและระบบต่าง ๆ ของร่างกายกลับสู่สภาพแข็งแรงปกติอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้น แต่หมายถึงการที่อาการเจ็บป่วยนั้นคงที่ ซึ่งแม้ว่าทำการรักษาซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปทางการแพทย์*1 แล้วก็ตาม ผลลัพธ์ของการรักษานั้นไม่สามารถคาดหวังได้อีก*2 (สภาวะ “อาการคงที่รักษาไม่ได้”)

ด้วยเหตุนี้ “กรณีที่อาการเจ็บป่วยนั้น สามารถมีอาการดีขึ้นได้เพียงชั่วคราว ด้วยการใช้อาย หรือ การรักษาทางการแพทย์” เป็นต้น ถ้าได้รับการพิจารณาแล้วว่า ถึงแม้จะยังมีอาการเจ็บป่วยหลงเหลืออยู่ แต่ก็ไม่สามารถคาดหวังผลลัพธ์ของการรักษาได้อีก ประกันอุบัติเหตุในการทำงานถือว่าเป็น “รักษาจนอาการคงที่” (อาการคงที่รักษาไม่ได้) และจะไม่ทำการจ่าย (ชดเชย) การรักษาอีกต่อไป

(*1) “การรักษาซึ่งได้รับการยอมรับโดยทั่วไปทางการแพทย์” คือ ขอบเขตของการรักษาของประกันอุบัติเหตุในการทำงานที่ได้รับการยอมรับ (โดยพื้นฐานแล้วเป็นไปตามประกันสุขภาพ) ด้วยเหตุนี้ วิธีการรักษาที่ยังอยู่ในขั้นการทดลอง หรือ การวิจัย จะไม่สามารถรวมอยู่ในการรักษาที่กำหนดในที่นี้

(*2) “ผลลัพธ์ของการรักษานั้นไม่สามารถคาดหวังได้อีก” คือสภาวะที่ไม่สามารถคาดหวัง การฟื้นฟู หรือ การดีขึ้นของอาการเจ็บป่วยนั้น ๆ ได้อีกแล้ว

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

- กรณียื่นเรื่องการจ่ายค่ารักษา
ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่าตรวจรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 5) หรือใบร้องขอการจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 16-3) ผ่านทางหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ ที่เข้ารับการรักษา ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
- กรณียื่นเรื่องค่าใช้จ่ายในการรักษา
ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่าตรวจรักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 7) หรือใบร้องขอการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา (แบบฟอร์มหมายเลข 16-5) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
กรณีที่ได้รับการบำบัดด้วยวิธีการฝังเข็ม สุนัข หรือ กัดจุดนิ้ว ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (2) กรณีที่ได้รับการบำบัดด้วยการนวดกดให้เข้ารูป ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (3) กรณีที่ได้รับการบำบัดด้วยการฝังเข็ม สุนัข หรือ กัดจุดนิ้ว ให้ใช้แบบฟอร์มหมายเลข 7 (16-5) (4) กรณีที่ได้รับการพยาบาลนอกสถานที่จาก บริษัทบริการพยาบาลนอกสถานที่ ให้ใช้แบบฟอร์ม 7 (16-5) (5) ในการยื่นเรื่อง
- เมื่อเปลี่ยนหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ
ผู้ที่ได้รับการจ่ายค่ารักษาที่หน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ อยู่แล้ว ต้องการเปลี่ยนไปใช้บริการหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ แห่งอื่น เนื่องจากเหตุผลเช่นเส้นทางในการเดินทางเป็นต้น หลังจากทำการเปลี่ยนแล้ว ขอให้ทำการยื่นเรื่อง “ใบแจ้ง (การเปลี่ยน) โรงพยาบาลกำหนด ฯลฯ การจ่ายรักษา สำหรับการจ่ายตรวจรักษา” (แบบฟอร์มหมายเลข 6) หรือ “ใบแจ้งการเปลี่ยนโรงพยาบาลกำหนด ฯลฯ การจ่ายค่ารักษา สำหรับการจ่ายค่ารักษา” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-4) ผ่านทางหน่วยงานทางการแพทย์ที่กำหนด ฯลฯ แห่งใหม่ ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

สำหรับค่าเดินทางไปโรงพยาบาล

สำหรับค่าเดินทางไปโรงพยาบาลนั้น โดยหลักการแล้วถ้าเป็นการเดินทางไปโรงพยาบาลที่ห่างจากที่พักอาศัย หรือ ที่ทำงานของพนักงาน 2 กิโลเมตร*1 และเป็นไปตามเงื่อนไข ข้อใดข้อหนึ่งตั้งแต่ ① ถึง ③ แล้ว จะทำการจ่ายค่าเดินทางนั้นให้ได้

- ① กรณีที่เป็นการเดินทางไปหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสม*2 ที่อยู่ภายในท้องถิ่นเขตเดียวกัน
- ② กรณีที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกันไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมตั้งอยู่ จึงเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ในท้องถิ่นเขตที่ติดกัน (รวมถึงกรณีที่ มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมในท้องถิ่นเขตเดียวกัน แต่การเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ในท้องถิ่นที่ติดกันนั้นสะดวกกว่า)
- ③ กรณีที่อยู่ในท้องถิ่นเขตเดียวกัน และ ท้องถิ่นเขตที่ติดกัน ไม่มีหน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสมตั้งอยู่ จึงเดินทางไปยังหน่วยงานทางการแพทย์ที่ใกล้ที่สุด

*1 แม้ว่าค่าซาไปอย่างเดียวยังระยะทางไม่ถึง 2 กิโลเมตร ในบางกรณีก็จะมีค่าเดินทางไปโรงพยาบาล

*2 หน่วยงานทางการแพทย์ที่เหมาะสม คือหน่วยงานที่เหมาะสมในการวินิจฉัยและรักษาการเจ็บป่วยนั้น

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่ายค่ารักษานั้น เนื่องจากเป็นการจ่ายค่ารักษาให้ในเวลานั้นเลย จึงไม่มีปัญหาเรื่องระยะเวลาที่มีผลต่อสิทธิในการยื่นเรื่อง แต่กรณีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการรักษานั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ออกค่าใช้จ่ายนั้นไปแล้ว ก็จะไม่มียกเว้นสิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวังด้วย

การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน

กรณีที่พนักงานได้รับบาดเจ็บ หรือ เจ็บป่วยในการทำงาน หรือ ในการเดินทางไปทำงาน ทำให้ไม่สามารถทำงานได้ และ ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง จะสามารถได้รับการจ่ายชดเชยการหยุดงาน (กรณีที่อุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ การจ่ายการหยุดงาน (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน) นับตั้งแต่วันที่ 4 ในการหยุดงาน เป็นต้นไป

รายละเอียดการจ่าย

กรณีที่ไปตามเงื่อนไข 3 ข้อดังต่อไปนี้แล้ว จะได้รับการจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน และ เงินจ่ายพิเศษการหยุดงาน ตั้งแต่วันที่ 4 ที่หยุดงาน

- ① เพื่อที่จะเข้ารับการรักษาการบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วย ที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน
- ② ไม่สามารถทำงานได้
- ③ ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง

จำนวนเงินที่จ่ายกำหนดดังต่อไปนี้

- การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงาน = (60% ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน) × จำนวนวันที่หยุดงาน
- เงินจ่ายพิเศษการหยุดงาน = (20% ของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน) × จำนวนวันที่หยุดงาน

ช่วงเวลาวันที่หยุดงานวันแรกจนถึงวันที่ 3 เรียกว่า ช่วงเวลารอ ในช่วงเวลานี้กรณีที่ไปอุบัติเหตุในการทำงาน บริษัทจะทำการจ่ายชดเชยการหยุดงาน ตามกฎหมายมาตรฐานแรงงาน (60% ของค่าจ้างเฉลี่ยต่อ 1 วัน)

นอกจากนี้ กรณีที่พนักงานต้องเดินทางไปโรงพยาบาล จึงได้เข้าทำงานเพียงช่วงเวลาส่วนเดียว ก็จะมีการจ่าย 60% ของจำนวนเงินจ่ายพื้นฐานรายวันหักออกด้วยจำนวนค่าจ้างที่ได้รับจากการทำงานในเวลาส่วนนั้น

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่น “ใบร้องขอการจ่ายชดเชยการหยุดงาน” (แบบฟอร์มหมายเลข 8) หรือ “ใบร้องขอการจ่ายการหยุดงาน” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-6) ต่อหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) การหยุดงานนั้น จะมีสิทธิในการยื่นเรื่องสำหรับทุก ๆ วันที่ไม่สามารถได้รับค่าจ้าง เพราะไม่สามารถไปทำงานได้ เนื่องจากการรักษา ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ถัดจากนั้นไปแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ

กรณีที่ได้รับการบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วย ที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงาน โดยที่ในวันที่ครบ 1 ปี 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่เริ่มการรักษา หรือ หลังจากวันนั้น เป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้จะได้รับเงินประจำปีชดเชยการบาดเจ็บ (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือ เงินประจำปีการบาดเจ็บ (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน)

- (1) การบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วยนั้นยังไม่หาย
- (2) ระดับความพิการที่เกิดจากการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยนั้นเป็นไปตามระดับการบาดเจ็บที่ระบุในตารางระดับการบาดเจ็บ

รายละเอียดการจ่าย

จะทำการจ่ายเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ เงินจ่ายพิเศษการบาดเจ็บ และเงินประจำปีพิเศษการบาดเจ็บตามระดับการบาดเจ็บ

ระดับการบาดเจ็บ	เงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ	เงินจ่ายพิเศษการบาดเจ็บ (เงินงวด)	เงินประจำปีพิเศษ การบาดเจ็บ
ระดับ 1	313 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	1 ล้าน 1 แสน 4 หมื่นเยน	313 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน
ระดับ 2	277 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	1 ล้าน 7 หมื่นเยน	277 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน
ระดับ 3	245 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	1 ล้านเยน	245 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน

เดือนที่จ่ายเงินประจำปี

เงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บนั้น จะได้รับการจ่ายตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่เป็นไปตามเงื่อนไขในการจ่าย (1) และ (2) ที่ระบุด้านบน โดยจะจ่ายใน เดือนกุมภาพันธ์ เมษายน สิงหาคม ตุลาคม ธันวาคม ทั้งหมด 6 ช่วง โดยในแต่ละครั้งจะจ่ายส่วนของ 2 เดือนก่อนหน้านี้

* กรณีที่มีระดับการเจ็บป่วยนั้น ระดับ 1 หรือ ระดับ 2 มีความพิการของอวัยวะในช่องท้อง ระบบประสาท หรือ ทางสมอง และได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน จะสามารถรับการจ่าย (ชดเชย) การดูแลได้ (ดูหน้า 32)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

เนื่องจากการตัดสินใจ จะทำการจ่ายเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บหรือไม่นั้น อยู่ในอำนาจตัดสินใจของหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ ดังนั้นไม่จำเป็นต้องดำเนินการยื่นเรื่องเอง แต่หลังจากเริ่มการรักษา ผ่านไป 1 ปี 6 เดือนแล้ว ถ้าการบาดเจ็บยังไม่หาย ต้องยื่น “ใบแจ้งสภาวะการเจ็บป่วย ฯลฯ” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-2) ไปยัง หัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ ภายใน 1 เดือนหลังจากนั้น

การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ

กรณีที่การบาดเจ็บ หรือ การเจ็บป่วยที่เกิดจากการทำงาน หรือ การเดินทางไปทำงานนั้นหายแล้ว แต่ยังคงเหลือ ความพิการทางร่างกายในระดับที่กำหนด จะสามารถได้รับการจ่ายชดเชยความพิการ (กรณีอุปถัมภ์ในการทำงาน) หรือ การจ่ายความพิการ (กรณีอุปถัมภ์ในการเดินทางไปทำงาน)

รายละเอียดการจ่าย

เมื่อความพิการที่หลงเหลืออยู่ เป็นไปตามระดับความพิการที่ระบุในตารางอธิบายระดับความพิการแล้ว จะได้รับการจ่ายตามระดับความพิการตามทีระบุด้านล่าง

● ความพิการระดับ 1 ถึงระดับ 7

เงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ, เงินจ่ายพิเศษความพิการ, เงินประจำปีพิเศษความพิการ

● ความพิการระดับ 8 ถึงระดับ 14

เงินงวด (ชดเชย) ความพิการ, เงินจ่ายพิเศษความพิการ, เงินงวดพิเศษความพิการ

ความพิการ	การจ่าย (ชดเชย) ความพิการ	เงินจ่ายพิเศษความพิการ*	เงินประจำปีพิเศษความพิการ	เงินงวดพิเศษความพิการ	
ระดับ 1	เงินประจำปี	เงินงวด	เป็นจำนวน 313 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 2			เป็นจำนวน 277 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 3			เป็นจำนวน 245 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 4			เป็นจำนวน 213 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 5			เป็นจำนวน 184 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 6			เป็นจำนวน 156 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 7			เป็นจำนวน 131 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 8	เงินงวด		เป็นจำนวน 503 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เงินงวด
ระดับ 9			เป็นจำนวน 391 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 10			เป็นจำนวน 302 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 11			เป็นจำนวน 223 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 12			เป็นจำนวน 156 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 13			เป็นจำนวน 101 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		
ระดับ 14			เป็นจำนวน 56 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		

* กรณีที่ได้รับเงินจ่ายพิเศษการบาดเจ็บ ที่เกิดจากอุบัติเหตุเดียวกันนี้แล้วนั้น จะจ่ายส่วนต่างของเงินจำนวนนั้นให้

* กรณีที่มีระดับความพิการนั้น ระดับ 1 หรือ ระดับ 2 มีความพิการของอวัยวะในช่องท้อง ระบบประสาท หรือ ทางสมอง และได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน จะสามารถรับการจ่าย (ชดเชย) การดูแลได้ (ดูหน้า 32)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้อื่น “ใบร้องขอการจ่ายชดเชยความพิการ” (แบบฟอร์มหมายเลข 10) หรือ “ใบร้องขอการจ่ายความพิการ” (แบบฟอร์มหมายเลข 16-7) ต่อหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) ความพิการนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับจากวันถัดจากวันที่การเจ็บป่วยหายแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

ตารางอธิบายระดับความพิการ

กฎข้อบังคับกฎหมายประกันสังคมเขตสุขภาพปัตตานี

ตารางแนบที่หนึ่ง ตารางอธิบายระดับความพิการ

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
ระดับ 1	ในระยะเวลา 1 ปี ที่มีความพิการนี้จะจ่ายเงินจ่ายรายวันพื้นฐานจำนวน 313 วัน	1 ตาทั้งสองข้างมองไม่เห็น 2 สูญเสียความสามารถในการเคี้ยว และการพูด 3 มีความพิการทางระบบประสาท หรือ สมออย่างเห็นได้ชัด จนจำเป็นต้องรับการดูแลเป็นประจำ 5 ลบออก 6 สูญเสียแขนทั้งสองข้างตั้งแต่ข้อศอกขึ้นไป 7 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนทั้งสองข้าง 8 สูญเสียขาทั้งสองข้างตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไป 9 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาทั้งสองข้าง	ระดับ 4	เหมือนกับด้านบน 213 วัน	1 ตาทั้งสองข้างที่สายตาดำกว่า 0.06 2 มีความพิการในการเคี้ยวและการพูด 3 หูทั้งสองข้างไม่สามารถได้ยินได้ 4 สูญเสียแขนข้างหนึ่งตั้งแต่ข้อศอกขึ้นไป 5 สูญเสียขาข้างหนึ่งตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไป 6 สูญเสียความสามารถในการใช้นิ้วมือของแขนทั้งสองข้าง 7 สูญเสียขาทั้งสองข้างตั้งแต่กลางฝ่าเท้าขึ้นไป
ระดับ 2	เหมือนกับด้านบน 277 วัน	1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็นและอีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.02 2 ตาทั้งสองข้างมีสายตาดำกว่า 0.02 2-2 มีความพิการทางระบบประสาทหรือสมออย่างเห็นได้ชัด จนจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ 2-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องอย่างเห็นได้ชัด จนจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ 3 สูญเสียข้อมือขึ้นไปในมือทั้งสองข้าง 4 สูญเสียข้อเท้าขึ้นไปในขาทั้งสองข้าง	ระดับ 5	เหมือนกับด้านบน 184 วัน	1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็น และอีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.1 1-2 มีความพิการทางระบบประสาทหรือสมออย่างเห็นได้ชัด จนสามารถทำได้เพียงงานเบาพิเศษเท่านั้น 1-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องอย่างเห็นได้ชัด จนสามารถทำได้เพียงงานเบาพิเศษเท่านั้น 2 สูญเสียแขนข้างหนึ่งตั้งแต่ข้อมือขึ้นไป 3 สูญเสียขาข้างหนึ่งตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นไป 4 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนข้างหนึ่ง 5 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาข้างหนึ่ง 6 สูญเสียนิ้วเท้าของขาทั้งสองข้าง
ระดับ 3	เหมือนกับด้านบน 245 วัน	1 ตาข้างหนึ่งมองไม่เห็นและอีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.06 2 สูญเสียความสามารถในการเคี้ยว หรือ การพูด 3 มีความพิการทางระบบประสาทหรือสมออย่างเห็นได้ชัด จนไม่สามารถเข้าทำงานได้ 4 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องอย่างเห็นได้ชัดจนไม่สามารถเข้าทำงานได้ 5 สูญเสียนิ้วมือทั้งหมดในมือทั้งสองข้าง	ระดับ 6	เหมือนกับด้านบน 156 วัน	1 ตาทั้งสองข้างมีสายตาดำกว่า 0.1 2 มีความพิการในการเคี้ยวหรือการพูด 3 หูทั้งสองข้างไม่สามารถได้ยินได้ ถ้าไม่ใช้เสียงดัง ๆ ใกล้ ๆ หู 3-2 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยินและอีกข้างหนึ่งนั้นตั้งแต่ระยะ 40 เซนติเมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียง การสนทนาปกติได้

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
		4 มีความเสียรูปอย่างเห็นได้ชัด หรือความพิการในการเคลื่อนที่ของกระดูกสันหลัง 5 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนข้างหนึ่ง 2 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 6 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาข้างหนึ่ง 2 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 7 สูญเสีย 5 นิ้วมือ หรือ 4 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง			1 ดาข้างหนึ่งมองไม่เห็น หรือ อีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.02 2 มีความพิการในการเคลื่อนที่ของกระดูกสันหลัง 3 สูญเสีย 3 นิ้วมือ หรือ 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือในมือข้างหนึ่ง 4 สูญเสียความสามารถในการใช้งาน 4 นิ้วมือ หรือ 3 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง 5 ขาข้างหนึ่งสั้นลงตั้งแต่ 5 เซนติเมตรขึ้นไป 6 สูญเสียความสามารถในการใช้แขนข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 7 สูญเสียความสามารถในการใช้ขาข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 8 เกิดข้อต่อลงชั้นในแขนข้างหนึ่ง 9 เกิดข้อต่อลงชั้นในขาข้างหนึ่ง 10 สูญเสียนิ้วเท้าทั้งหมดของขาข้างหนึ่ง
ระดับ 7	เหมือนกับด้านบน 131 วัน	1 ดาข้างหนึ่งมองไม่เห็น และ อีกข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.6 2 หูทั้งสองข้าง ตั้งแต่ระยะ 40 เซนติเมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 2-2 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยิน และ อีกข้างหนึ่งตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 3 มีความพิการทางระบบประสาท หรือ สมองจนสามารถทำได้เพียงงานเบาเท่านั้น 4 ลบออก 5 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือ ช่องท้อง จนสามารถทำได้เพียงงานเบาเท่านั้น 6 สูญเสีย 4 นิ้วมือ หรือ 3 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง 7 สูญเสียการใช้งาน 5 นิ้วมือ หรือ 4 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง 8 สูญเสียขาข้างหนึ่ง ตั้งแต่กลางฝ่าเท้าขึ้นไป 9 เกิดข้อต่อลงชั้นในแขนข้างหนึ่ง และมีความพิการในการเคลื่อนที่อย่างเห็นได้ชัด 10 เกิดข้อต่อลงชั้นในขาข้างหนึ่ง และมีความพิการในการเคลื่อนที่อย่างเห็นได้ชัด 11 สูญเสียการใช้นิ้วเท้าของขาทั้งสองข้าง 12 มีลักษณะน่าเกลียดในสภาวะภายนอกอย่างเห็นได้ชัด 13 สูญเสียลูกอัณฑะทั้งสองข้าง	ระดับ 8	เงินจ่ายรายวัน พื้นฐานจำนวน 503 วัน	
			ระดับ 9	เหมือนกับ ด้านบน 391 วัน	1 ดาทั้งสองข้างมีสายตาดำกว่า 0.6 2 ดาข้างหนึ่งมีสายตาดำกว่า 0.06 3 ดาทั้งสองข้างมีสภาพกึ่งบอด มีขอบเขตสายตาแคบ หรือมีความผิดปกติในขอบเขตการมอง 4 มีความบาดเจ็บอย่างเห็นได้ชัดของเปลือกตาทั้งสองข้าง 5 มีความบาดเจ็บและ ความพิการในการใช้งานอย่างเห็นได้ชัดของจมูก 6 มีความพิการในการใช้งานในการเคี้ยว และการพูด 6-2 หูทั้งสองข้าง ตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 6-3 หูข้างหนึ่ง ไม่สามารถได้ยินได้ ถ้าไม่ใช้เสียงดัง ๆ ใกล้ ๆ ส่วนหูอีกข้างหนึ่ง ตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป มีความยากลำบากในการได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 7 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยินได้ 7-2 มีความพิการทางระบบประสาท หรือ สมองจึงสามารถทำงานได้ในระดับที่จำกัดเท่านั้น

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
		7-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือ ช่องท้อง จึงสามารถทำงานได้ ในระดับจำกัดเท่านั้น 8 สูญเสีย 2 นิ้วมือ หรือนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง 9 สูญเสียการใช้งาน 3 นิ้วมือ หรือ 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในมือข้างหนึ่ง 10 สูญเสียนิ้วเท้า 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือของขาข้างหนึ่ง 11 สูญเสียการใช้งานของทุกนิ้วเท้า ในขาข้างหนึ่ง 11-2 มีลักษณะน่าเกลียดในสภาวะภายนอกในระดับค่อนข้างสูง 12 มีความพิการทางอวัยวะเพศอย่างเห็นได้ชัด			1 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัดในการปรับ หรือ การเคลื่อนที่ของลูกตาทั้งสองข้าง 2 มีความผิดปกติการอย่างเห็นได้ชัดในการเคลื่อนที่ของเปลือกตาทั้งสองข้าง 3 มีความขาดแหว่งอย่างเห็นได้ชัดของเปลือกตาข้างหนึ่ง 3-2 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 10 ซี่ขึ้นไป 3-3 หูทั้งสองข้างตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงเบา ๆ ได้ 4 หูข้างหนึ่งตั้งแต่ระยะ 40 เซนติเมตรขึ้นไป ไม่สามารถได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 5 มีการเสียรูปของกระดูกสันหลัง 6 สูญเสีย นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง ในมือข้างหนึ่ง 7 ลมออก 8 สูญเสีย การใช้งาน 2 นิ้ว รวมนิ้วหัวแม่มือ ในขาข้างหนึ่ง 9 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือ ช่องท้อง จนเป็นอุปสรรคในการทำงานในระดับหนึ่ง
ระดับ 10	เหมือนกับ ด้านบน 302 วัน	1 ตาข้างหนึ่ง มีสายตาดำกว่า 0.1 1-2 มีภาวะเห็นภาพซ้อนในการมองตรง 2 มีความพิการในการใช้งานในการเคี้ยวหรือการพูด 3 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 14 ซี่ขึ้นไป 3-2 หูทั้งสองข้างตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไปมีความยากลำบากในการได้ยินเสียงการสนทนาปกติได้ 4 หูข้างหนึ่งไม่สามารถได้ยินได้ถ้าไม่ใช้เสียงดัง ๆ ใกล้ ๆ 5 ลมออก 6 สูญเสียการใช้งาน 2 นิ้ว หรือนิ้วหัวแม่มือในมือข้างหนึ่ง 7 ขาข้างหนึ่งสั้นลงตั้งแต่ 3 เซนติเมตรขึ้นไป 8 สูญเสียนิ้วหัวแม่มือ หรือนิ้วอื่น ๆ 4 นิ้วของขาข้างหนึ่ง 9 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัดในแขนข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 10 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัดในขาข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ	ระดับ 11	เหมือนกับ ด้านบน 223 วัน	1 มีความพิการอย่างเห็นได้ชัดในการปรับ หรือ การเคลื่อนที่ของลูกตาข้างหนึ่ง 2 มีความผิดปกติการอย่างเห็นได้ชัดในการเคลื่อนที่ของเปลือกตาข้างหนึ่ง 3 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 7 ซี่ขึ้นไป 4 มีความขาดแหว่งอย่างขนาดใหญ่ของหูข้างหนึ่ง 5 มีการเสียรูปอย่างเห็นได้ชัดของกระดูกโพลาร้า กระดูกสันนอก ซีโครงกระดูกหัวไหล่ และ กระดูกเชิงกราน 6 สูญเสียการใช้งาน ในแขนข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 7 สูญเสียการใช้งาน ในขาข้างหนึ่ง 1 ข้อต่อ ในข้อต่อหลัก 3 ข้อต่อ 8 มีการเสียรูปของกระดูกท่อนยาว 8-2 สูญเสียนิ้วก้อย ในมือข้างหนึ่ง 9 สูญเสีย การใช้งาน นิ้วชี้ นิ้วกลาง หรือนิ้วนางในมือข้างหนึ่ง 10 สูญเสียนิ้วลำดับที่สองของเท้า ในขาข้างหนึ่ง สูญเสียนิ้วเท้าสองนิ้ว โดยรวมนิ้วลำดับที่สองของเท้า หรือ สูญเสียนิ้วเท้าสามนิ้ว โดยไม่รวมนิ้วเท้าลำดับที่สาม
ระดับ 12	เหมือนกับ ด้านบน 156 วัน				

ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย	ระดับความพิการ	รายละเอียดการจ่าย	ความพิการทางร่างกาย
		11 สูญเสียการใช้งานของนิ้วหัวแม่มือหรือของนิ้วอื่น ๆ อีกสี่นิ้ว ในขาข้างหนึ่ง 12 มีอาการทางประสาทที่ควบคุมไม่ได้ในบางบริเวณ 13 ลบออก 14 มีลักษณะน่าเกลียดในสภาวะภายนอก	ระดับ 13	เหมือนกับด้านบน 101 วัน	10 สูญเสียการใช้งานนิ้วลำดับที่สองของเท้าหรือสูญเสียการใช้งานสองนิ้วรวมนิ้วลำดับที่สองของเท้า หรือสูญเสียการใช้งานสามนิ้วตั้งแต่ลำดับที่สามของเท้าลงไป ในขาข้างหนึ่ง
ระดับ 13	เหมือนกับด้านบน 101 วัน	1 ตาข้างหนึ่ง มีสายตาดำกว่า 0.6 2 ตาข้างหนึ่งมีสภาพกึ่งบอด มีขอบเขตสายตาดำแคบ หรือมีความผิดปกติในขอบเขตการมองเห็น 2-2 มีภาวะเห็นภาพซ้อนในการมองด้านอื่นที่ไม่ใช่มองตรง 3 มีความขาดแหว่งส่วนหนึ่งของเปลือกตาทั้งสองข้าง หรือขนตาหายไป 3-2 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 5 ซี่ขึ้นไป 3-3 มีความพิการของอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้อง 4 สูญเสียการใช้งานนิ้วก้อยในมือข้างหนึ่ง 5 สูญเสียกระดูกนิ้วของนิ้วหัวแม่มือบางส่วนในมือข้างหนึ่ง 6 ลบออก 7 ลบออก 8 ขาข้างหนึ่งสั้นลงตั้งแต่ 1 เซนติเมตรขึ้นไป 9 สูญเสียนิ้วลำดับที่สามของเท้าลงไปที่หนึ่งนิ้ว หรือสองนิ้ว ในขาข้างหนึ่ง	ระดับ 14	เหมือนกับด้านบน 56 วัน	1 มีความขาดแหว่งส่วนหนึ่งของเปลือกตาข้างหนึ่ง หรือขนตาเหลืออยู่ 2 ต้องใส่เหล็กเสริมฟัน 3 ซี่ขึ้นไป 2-2 หูข้างหนึ่ง ตั้งแต่ระยะ 1 เมตรขึ้นไปไม่สามารถได้ยินเสียงเบา ๆ ได้ 3 มีร่องรอยน่าเกลียดขนาดใหญ่ที่แขนข้างหนึ่ง 4 มีร่องรอยน่าเกลียดขนาดใหญ่ที่ขาข้างหนึ่ง 5 ลบออก 6 สูญเสียกระดูกของนิ้วมือที่ไม่ใช่หัวแม่มือส่วนหนึ่งในมือข้างหนึ่ง 7 นิ้วมือที่ไม่ใช่หัวแม่มือมีข้อนิ้วที่ไม่สามารถยึดหรืองอได้ 8 สูญเสียการใช้งานนิ้วลำดับที่สามของเท้าหนึ่งนิ้ว หรือสองนิ้วในขาข้างหนึ่ง 9 มีอาการทางประสาทในบางบริเวณ 10 ลบออก

หมายเหตุ

- 1 การวัดสายตานั้น ให้ใช้ตารางสเกลในการวัดสายตา กรณีที่มีความผิดปกติทางสายตาเพียง ให้ใช้การวัดสายตาเพียง
- 2 การสูญเสียนิ้วมือนั้น คือ สำหรับนิ้วหัวแม่มือคือการสูญเสียตั้งแต่ปลายนิ้วมือ ส่วนนิ้วอื่น ๆ นั้นต้องเป็นการสูญเสียตั้งแต่ข้อต่อที่สองขึ้นไป
- 3 การสูญเสียการใช้งานนิ้วมือ คือ การสูญเสียกระดูกปลายนิ้วมากกว่าครึ่งหนึ่ง หรือ การที่มีความพิการในการเคลื่อนที่ข้อต่อปลาย อย่างชัดเจน
- 4 การสูญเสียนิ้วเท้า นั้น คือ การสูญเสียไปทั้งนิ้ว
- 5 การสูญเสียการใช้งานนิ้วเท้า คือ สำหรับนิ้วหัวแม่มือเท้าคือการสูญเสียกระดูกปลายนิ้วมากกว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนนิ้วอื่นต้องเป็นการสูญเสียตั้งแต่ข้อต่อปลายสุดขึ้นไป หรือ การที่มีความพิการในการเคลื่อนที่ข้อต่อกลาง อย่างชัดเจน

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ

ผู้ซึ่งมีกำหนดได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น สามารถรับการจ่ายเงินประจำปีล่วงหน้าได้ 1 ครั้งเท่านั้น

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้านั้น จะกำหนดตามระดับความพิการ เป็นจำนวนที่กำหนด โดยสามารถเลือกจำนวนที่ต้องการได้ เมื่อมีการจ่ายเงินงวดจ่ายล่วงหน้าแล้ว เงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น จะถูกระงับการจ่ายจนกว่า จำนวนรวมของจำนวนเงินที่จ่ายในแต่ละเดือน (ส่วนที่หลังจากผ่านไป 1 ปีแล้ว นำมาหักออกด้วยดอกเบี้ย 5% ต่อปี) จะถึงจำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้า

ระดับความพิการ	จำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้า
ระดับ 1	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วัน, 1,200 วัน หรือ 1,340 วัน
ระดับ 2	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วัน หรือ 1,190 วัน
ระดับ 3	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วัน หรือ 1,050 วัน
ระดับ 4	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน หรือ 920 วัน
ระดับ 5	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน หรือ 790 วัน
ระดับ 6	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน หรือ 670 วัน
ระดับ 7	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน จำนวน 200 วัน, 400 วัน หรือ 560 วัน

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

การยื่นเรื่อง เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น โดยหลักการแล้วให้ทำการยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่องการจ่าย (ชดเชย) ความพิการ โดยใช้ “ใบร้องขอการจ่ายเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปีชดเชยความพิการ เงินประจำปีความพิการ” (แบบฟอร์มยื่นเรื่องเงินประจำปีหมายเลข 10) ไปยัง หัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นระยะเวลาภายใน 1 ปี ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้รับแจ้งตกลงจ่ายเงินประจำปีแล้ว จะสามารถยื่นเรื่องได้ แม้จะเป็นหลังจากที่ได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการแล้วก็ตาม กรณีนี้ จะเป็นการยื่นเรื่องขอในขอบเขต จำนวนเงินสูงสุดตามระดับความพิการ หักออกด้วยจำนวนเงินประจำปีที่ได้จ่ายไปแล้วเท่านั้น

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับจากวันถัดจากวันที่การเจ็บป่วยหายแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการ

กรณีที่ผู้มีคุณสมบัติได้รับเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการเสียชีวิต และจำนวนเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการ และ เงินงวดจ่ายล่วงหน้าประจำปี (ขาดเซย) ความพิการที่ได้จ่ายไปแล้วนั้น มีจำนวนรวมไม่เกินจำนวนที่กำหนดตามระดับความพิการแล้วนั้น จะทำการจ่ายเงินงวดจำนวนเงินส่วนต่างเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการให้กับครอบครัวผู้สูญเสีย

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินงวดส่วนต่างเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการนั้น เป็นจำนวนที่กำหนดตามระดับความพิการตามที่ระบุด้านล่าง หักออกด้วย จำนวนรวมของ เงินประจำปี และ เงินงวดจ่ายล่วงหน้าประจำปี (ขาดเซย) ความพิการที่จ่ายไปแล้ว

และสำหรับเงินประจำปีพิเศษความพิการ ก็เช่นเดียวกันกับ เงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการ กล่าวคือมีระบบจ่ายเงินงวดส่วนต่าง

ระดับความพิการ	เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการ		เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปีพิเศษความพิการ	
ระดับ 1	จำนวนจ่ายรายวันพื้นฐาน	1,340 วัน	จำนวนคำนวณรายวันพื้นฐาน	1,340 วัน
ระดับ 2	"	1,190 วัน	"	1,190 วัน
ระดับ 3	"	1,050 วัน	"	1,050 วัน
ระดับ 4	"	920 วัน	"	920 วัน
ระดับ 5	"	790 วัน	"	790 วัน
ระดับ 6	"	670 วัน	"	670 วัน
ระดับ 7	"	560 วัน	"	560 วัน

● ครอบครัวผู้สูญเสียที่สามารถได้รับการจ่ายเงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการ

ครอบครัวผู้สูญเสียที่สามารถได้รับการจ่ายเงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ขาดเซย) ความพิการ คือ ครอบครัวผู้สูญเสีย ซึ่งตรงตามเงื่อนไข

(1) หรือ (2) ต่อไปนี้ ลำดับที่สามารถได้รับการจ่ายนั้น ได้แก่ ลำดับ (1) , (2) [ในครอบครัวผู้สูญเสียที่ เป็นไปตาม (1), (2) ก็จะได้ลำดับ (1), (2)]

(1) ผู้ซึ่งได้ดำรงชีพโดยอาศัยรายได้ของพนักงานที่เสียชีวิตในเวลานั้น เช่น คู่สมรส [รวมถึงคู่สมรสที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง เช่นเดียวกันกับใน (2)], บุตร, พ่อแม่, หลาน, ปู่ย่าตายายและพี่น้อง

(2) คู่สมรส, บุตร, พ่อแม่, หลาน, ปู่ย่าตายาย และพี่น้องที่ไม่เป็นไปตาม (1)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายเงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปีชดเชยความพิการ, เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปีความพิการ (แบบฟอร์มหมายเลข 37-2) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ขอให้แนบเอกสารดังต่อไปนี้ พร้อมกับใบคำร้อง

- เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่องกับพนักงานผู้เสียชีวิตได้
กรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับผู้เสียชีวิต แต่ในความเป็นจริงได้มีความสัมพันธ์แบบคู่สมรสกับผู้เสียชีวิต	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ได้ดำรงชีพโดยอาศัยรายได้จากพนักงานที่เสียชีวิต	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้

* อาจจะมีการให้ยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวดจำนวนส่วนต่างเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับจากวันถัดจากวันที่พนักงานประสบภัยได้เสียชีวิต ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ)

กรณีที่พนักงานเสียชีวิตเนื่องจากการทำงานหรือการเดินทางไปทำงาน จะทำการจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียให้กับครอบครัวผู้สูญเสีย และจ่ายค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) ให้กับผู้ที่ดำเนินการจัดงานศพ

การจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียนั้นมี 2 ชนิด ได้แก่ “เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย” และ “เงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย”

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น จะจ่ายให้กับผู้ซึ่งมีลำดับความสำคัญสูงสุดในบรรดาผู้มีคุณสมบัติได้รับ ที่จะอธิบายต่อไป (ครอบครัวผู้สูญเสียที่มีคุณสมบัติได้รับ) (เรียกว่า ผู้มีสิทธิได้รับ)

ผู้มีคุณสมบัติในการรับเงิน

ผู้ที่จะเป็นผู้มีคุณสมบัติในการรับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น จะต้องเป็นผู้ซึ่งดำรงชีพโดยพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตนั้นในขณะที่พนักงานคนนั้นเสียชีวิต เช่น คู่สมรส บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย พี่น้อง ครอบครัวผู้สูญเสียคนอื่น ๆ นอกจากภรรยาของผู้เสียชีวิตนั้น จะต้องเป็นผู้สูงอายุ หรือผู้เยาว์ในระดับที่กำหนดหรือ เป็นผู้มีความพิการระดับที่กำหนดเท่านั้น

ทั้งนี้ “การเป็นผู้ซึ่งดำรงชีพโดยพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตนั้นในขณะที่พนักงานคนนั้นเสียชีวิต” ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตโดยทั้งหมด หรือโดยหลัก แต่รวมถึงกรณีที่จะสามารถดำรงชีพได้อย่างเพียงพอ โดยพึ่งพารายได้ของผู้เสียชีวิตส่วนหนึ่ง กล่าวคือ “ตนเองก็ทำงานหารายได้เองด้วยเช่นกัน” เป็นต้น

ลำดับของผู้มีสิทธิได้รับเงินเป็นไปตามนี้

- 1 ภรรยา หรือ สามีซึ่งมีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการระดับที่กำหนด
- 2 บุตร จนถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคมแรกหลังจากอายุครบ 18 ปี หรือมีความพิการระดับที่กำหนด
- 3 พ่อแม่ ซึ่งมียายุ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการระดับที่กำหนด
- 4 หลาน จนถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคมแรกหลังจากอายุครบ 18 ปี หรือมีความพิการระดับที่กำหนด
- 5 ปู่ย่าตายาย ซึ่งมียายุ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการระดับที่กำหนด
- 6 พี่น้อง จนถึง วันที่ 31 เดือนมีนาคมแรกหลังจากอายุครบ 18 ปี หรือ มีอายุ 60 ปีขึ้นไป หรือ มีความพิการ ระดับที่กำหนด
- 7 สามี ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี
- 8 พ่อแม่ ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี
- 9 ปู่ย่าตายาย ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี
- 10 พี่น้อง ที่มีอายุระหว่าง 55 ปีถึง 60 ปี

* ความพิการระดับที่กำหนดคือ ระดับความพิการที่เป็นความพิการทางร่างกายระดับ 5 ขึ้นไป

* กรณีคู่สมรส รวมถึงผู้ที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับพนักงานผู้เสียชีวิต แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง นอกจากนี้ ถ้ากำลังตั้งครรภ์ของคู่สมรสอยู่ คู่สมรสจะเป็นผู้มีคุณสมบัติได้รับ หลังการคลอดแล้ว

* กรณีที่มีผู้ที่มีสิทธิลำดับสูงสุด สูญเสียสิทธิเนื่องจากเสียชีวิต หรือแต่งงานใหม่ ผู้ที่อยู่ในลำดับถัดไปจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับแทน

* กรณีในข้อ (7)-(10) สามี พ่อแม่ ปู่ย่าตายาย พี่น้อง ที่มีอายุระหว่าง 55 ปี ถึง 60 ปีนั้น แม้จะกลายเป็นผู้มีสิทธิได้รับแล้ว ก็จะไม่ได้รับเงินประจำปีจนกว่าจะอายุครบ 60 ปี

รายละเอียดการจ่าย

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย เงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย จะจ่ายตามจำนวนครอบครัวผู้สูญเสีย ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับ 2 คนขึ้นไป จะนำจำนวนที่จ่ายแบ่งเท่า ๆ กัน จ่ายให้กับผู้มีสิทธิแต่ละคน

จำนวนคน	เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย	เงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย (เงินงวด)	เงินประจำปีพิเศษ ครอบครัวผู้สูญเสีย
1 คน	เป็นจำนวน 153 วันของเงินรายวันพื้นฐาน (ทั้งนี้ ถ้าเป็นภรรยาที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป หรือ มีระดับความพิการระดับหนึ่ง จะได้รับเป็นจำนวน 175 วันของเงินรายวันพื้นฐาน)	3 ล้านเยน	เป็นจำนวน 153 วันของเงินคำนวณพื้นฐาน (ทั้งนี้ ถ้าเป็นภรรยาที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป หรือ มีระดับความพิการระดับหนึ่ง จะได้รับเป็นจำนวน 175 วันของเงินคำนวณพื้นฐาน)
2 คน	เป็นจำนวน 201 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เป็นจำนวน 201 วันของเงินคำนวณพื้นฐาน
3 คน	เป็นจำนวน 223 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เป็นจำนวน 223 วันของเงินคำนวณพื้นฐาน
4 คนขึ้นไป	เป็นจำนวน 245 วันของเงินรายวันพื้นฐาน		เป็นจำนวน 245 วันของเงินคำนวณพื้นฐาน

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 12) หรือ ใบร้องขอการจ่ายเงินประจำปีครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 16-8) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ การยื่นเรื่องรับการจ่ายเงินจ่ายพิเศษนั้น โดยหลักแล้ว ให้ยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่องการจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย และใช้แบบฟอร์มเดียวกันกับการจ่าย (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง * อาจมีการให้ยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	เอกสารวินิจฉัยการเสียชีวิต เอกสารการขึ้นสูตศพ เอกสารการตรวจสอบ หรือใบรับรองหัวข้อที่ระบุพวกนี้ เอกสารที่สามารถรับรองข้อเท็จจริงการเสียชีวิตของพนักงาน และวัน เดือน ปีที่เสียชีวิตได้ เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่องและผู้มีคุณสมบัติอื่น ๆ กับพนักงานผู้เสียชีวิตได้ เอกสารที่สามารถยืนยันได้ว่าผู้ยื่นเรื่องและผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ ดำรงชีพโดยพึ่งพารายได้จากพนักงานผู้เสียชีวิต
กรณีที่ผู้ยื่นเรื่อง หรือ ผู้มีคุณสมบัติอื่น ๆ ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับพนักงานผู้เสียชีวิต แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ไม่บรรดาผู้ยื่นเรื่อง และผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ มีผู้ซึ่งมีความพิการในระดับหนึ่ง จึงกลายเป็นผู้มีคุณสมบัติ	เอกสารเช่น ใบวินิจฉัย ซึ่งสามารถยืนยันว่าสภาพความพิการดังกล่าว ยังคงอยู่ตั้งแต่ตอนที่พนักงานเสียชีวิต
กรณีที่ไม่บรรดาผู้มีคุณสมบัติ มีผู้ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่การมีความพิการ	เอกสารเช่นใบวินิจฉัย ที่สามารถยืนยันว่า หลังจากพนักงานเสียชีวิตนั้น ได้มีความพิการอยู่แล้ว และ ความพิการนั้นเกิดขึ้น หรือ ความพิการนั้นได้หายไป
กรณีที่ได้รับเงินประจำปีสวัสดิการครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีพื้นฐานครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีแม่หม้าย ฯลฯ ด้วยเหตุผลข้อเดียวกัน	เอกสารที่สามารถยืนยันจำนวนเงินที่ได้รับได้

ระยะเวลาที่มีผล

เงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับจากวันถัดจากวันที่พนักงานประสบภัยได้เสียชีวิต ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่อง อีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินงวด (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

(1) กรณีที่ได้รับการจ่ายเงินงวด (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

จะจ่ายให้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- ① กรณีที่เมื่อพนักงานเสียชีวิตแล้ว ไม่มีครอบครัวผู้สูญเสียที่จะรับเงินประจำปี (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย
- ② กรณีที่มีผู้มีสิทธิได้รับ เงินประจำปี (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ทุกคนจนถึงลำดับสุดท้าย สูญเสียสิทธิและจำนวนเงินรวมของเงินประจำปี และ เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย (หน้า 29) ที่จ่ายให้กับครอบครัวผู้สูญเสียทุกคน รวมแล้วไม่ถึงจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

(2) ผู้มีสิทธิได้รับ

ผู้มีสิทธิได้รับเงินงวด (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ได้แก่ผู้มีลำดับความสำคัญสูงสุดดังต่อไปนี้ (2) และ (3) นั้นเป็นไปตามลำดับ บุตร, พ่อแม่, หลาน, ปู่ย่าตายาย) กรณีที่มีผู้อยู่ในลำดับเดียวกัน 2 คนขึ้นไป ทุกคนจะเป็นผู้มีสิทธิได้รับ

- ① คู่สมรส
- ② บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย ที่ดำรงชีพโดยอาศัยพึ่งพารายได้จากพนักงานที่เสียชีวิต
- ③ บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย อื่น ๆ
- ④ พี่น้อง

รายละเอียดการจ่าย

กรณี (1)-①

จ่ายเป็นจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

นอกจากนี้ จะทำการจ่ายเงินจำนวน 3 ล้านเยน เป็นเงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย และ เงินงวดพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย เป็นจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินคำนวณรายวันพื้นฐาน

กรณี (1)-②

จ่ายเป็นจำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน หักออกด้วยจำนวนเงินรวมของเงินประจำปี (ขาดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ฯลฯ ที่ได้จ่ายไปแล้ว

เงินประจำปีพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย ที่จ่ายให้กับครอบครัวผู้สูญเสียทุกคน รวมแล้วไม่ถึง จำนวนรวมไม่ถึง 1,000 วันของจำนวนเงินคำนวณพื้นฐานรายวัน จะทำการจ่ายเงินงวดพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย เป็นจำนวนส่วนต่างระหว่างจำนวนเงินรวมนั้น และ จำนวน 1,000 วันของจำนวนเงินคำนวณพื้นฐานรายวัน (กรณีนี้ จะไม่มีการจ่ายเงินจ่ายพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายเงินงวดชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 15) หรือ ใบร้องขอการจ่ายเงินงวดครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 16-9) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

นอกจากนี้การยื่นเรื่องรับการจ่ายเงินจ่ายพิเศษนั้น โดยหลักการแล้ว ให้ยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่องเงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย และใช้แบบฟอร์มเดียวกันกับเงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
กรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสกับพนักงานผู้เสียชีวิต แต่มีความสัมพันธ์เป็นคู่สมรสกันในความเป็นจริง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่มีผู้ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้ของพนักงานที่เสียชีวิต	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้
กรณีที่ในตอนพนักงานเสียชีวิต ไม่มีครอบครัวผู้สูญเสียซึ่งสามารถรับเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสียได้	ก. เอกสารวินิจฉัยการเสียชีวิต เอกสารชันสูตรศพ เอกสารการตรวจสอบ หรือใบรับรองหัวข้อที่ระบุพวกนี้ เอกสารที่สามารถรับรองข้อเท็จจริงการเสียชีวิตของพนักงาน และวัน เดือน ปีที่เสียชีวิตได้ ข. เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่องกับพนักงานผู้เสียชีวิตได้
กรณีที่ผู้มีความสัมพันธ์ได้รับเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสียจนถึงลำดับสุดท้าย สูญเสียสิทธิหมดทุกคนแล้วจำนวนเงินประจำปี และเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสียที่ได้ทำการจ่ายให้กับครอบครัวผู้สูญเสียทุกคนมีจำนวนรวมไม่ถึง จำนวน 1,000 วัน ของเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน	เอกสารตามข้อ ข. ด้านบน

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวด (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น เช่นเดียวกับกรณีเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ถ้าเวลาผ่านไป 5 ปีนับตั้งแต่วันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตไปแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวยุสสุยเสีย

สามารถได้รับการจ่ายเงินล่วงหน้าเงินประจำปีได้ 1 ครั้งเท่านั้น นอกจากนั้นผู้ซึ่งไม่ได้รับเงินประจำปีอีกต่อไป เนื่องจากอายุเกินที่กำหนดแล้ว ก็สามารถรับการจ่ายเงินล่วงหน้าได้

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินนั้น สามารถเลือกได้ จากจำนวนต่อไปนี้ 200 วัน, 400 วัน, 600 วัน, 800 วัน, 1,000 วันของจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน

ทั้งนี้ ถ้าได้รับการจ่ายเงินงวดจ่ายล่วงหน้าแล้ว จะไม่ได้รับการจ่ายเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวยุสสุยเสีย จนกว่า จำนวนรวมของจำนวนเงินที่จ่ายในแต่ละเดือน (ส่วนที่หลังจากผ่านไป 1 ปีแล้ว นำมาหารหักออกด้วยดอกเบี้ย 5% ต่อปี) จะถึงจำนวนเงินงวดจ่ายล่วงหน้าเท่านั้น

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

โดยหลักการแล้ว ให้ทำการยื่นเรื่องพร้อมกับการยื่นเรื่อง เงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวยุสสุยเสีย โดยยื่นใบร้องขอเงินประจำปีขาดเซยครอบครัวยุสสุยเสีย เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปีครอบครัวยุสสุยเสีย (แบบฟอร์มยื่นเรื่องเงินประจำปีหมายเลข 1) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นระยะเวลาภายใน 1 ปีตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ได้รับแจ้งตกลงจ่ายเงินประจำปีแล้วจะสามารถยื่นเรื่องได้ แม้จะเป็นหลังจากที่ได้รับเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวยุสสุยเสียแล้วก็ตาม กรณีนี้จะเป็นการยื่นเรื่องขอในขอบเขต จำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 1,000 วัน หักออกด้วยจำนวนเงินประจำปีที่ได้จ่ายไปแล้วเท่านั้น

ระยะเวลาที่มีผล

เงินงวดจ่ายล่วงหน้าเงินประจำปี (ขาดเซย) ครอบครัวยุสสุยเสียนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตไปแล้ว ก็จะไม่มียสิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้มีคุณสมบัติในการรับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย (การเปลี่ยนจ่าย)

กรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินประจำปี (ชดเชย) ครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น สูญเสียสิทธิในการรับ เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้ ครอบครัวผู้สูญเสียในลำดับถัดไปจะได้รับเงินประจำปีแทน

- (1) เสียชีวิต
- (2) แต่งงาน (รวมถึงกรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่มีความสัมพันธ์แบบคู่สมรสในความเป็นจริง)
- (3) ได้ถูกรับเป็นบุตรบุญธรรมของญาติในครอบครัวสายเลือดตรง หรือ ครอบครัวของสายเลือดคู่สมรส (รวมถึงกรณีที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส แต่มีความสัมพันธ์แบบคู่สมรสในความเป็นจริง)
- (4) ความสัมพันธ์เป็นญาติกับพนักงานที่เสียชีวิตจบลง เนื่องจากการหย่าร้าง
- (5) กรณีที่บุตร หลาน หรือพี่น้องได้ผ่านพ้นวันที่ 31 เดือนมีนาคมแรก หลังจากอายุครบ 18 ปีไปแล้ว (ยกเว้นกรณีที่ความพิการระดับที่กำหนด ยังมีอยู่ต่อ นับตั้งแต่เวลาที่พนักงานเสียชีวิต)
- (6) กรณีที่สถานะความพิการในระดับที่กำหนดของสามี บุตร พ่อแม่ หลาน ปู่ย่าตายาย หรือ พี่น้องได้หายสนิทแล้ว

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่นใบร้องขอการเปลี่ยนจ่ายเงินประจำปีชดเชยครอบครัวผู้สูญเสีย เงินประจำปีครอบครัวผู้สูญเสีย (แบบฟอร์มหมายเลข 13) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ
นอกจากนี้ การยื่นเรื่องรับการจ่ายเงินประจำปีพิเศษครอบครัวผู้สูญเสีย นั้น โดยหลักการแล้ว ให้ยื่นเรื่องพร้อมกัน และใช้แบบฟอร์มเดียวกันกับการขอการเปลี่ยนจ่าย

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	เอกสารแนบ
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	เอกสารเช่น สำเนาหรือใบทะเบียนบ้านฉบับย่อ ฯลฯ ซึ่งสามารถยืนยันความสัมพันธ์ของผู้ยื่นเรื่อง และของผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง กับพนักงานผู้เสียชีวิตได้
กรณีที่ในบรรดาผู้ยื่นเรื่อง และ ผู้มีคุณสมบัติคนอื่น ๆ ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง มีผู้ซึ่งมีความพิการในระดับที่กำหนด จึงกลายเป็นผู้มีคุณสมบัติ	เอกสารเช่น ใบวินิจฉัย ซึ่งสามารถยืนยันว่าสภาพความพิการดังกล่าว ยังคงอยู่ ตั้งแต่ตอนที่พนักงานเสียชีวิต
กรณีที่ในบรรดาผู้มีคุณสมบัติ มีผู้ซึ่งดำรงชีพโดยอาศัยรายได้เช่นเดียวกับผู้ยื่นเรื่อง	เอกสารที่สามารถยืนยันความเป็นจริงได้

* อาจจะมีการให้ยื่นเอกสารอื่น ๆ ด้วย

ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ)

ผู้ที่เข้าข่ายที่จะสามารถรับ ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) นั้น ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงครอบครัวผู้สูญเสียเท่านั้น แต่โดยปกติแล้ว จะเป็นครอบครัวผู้สูญเสียที่เหมาะสมซึ่งทำการจัดงานศพ

ในกรณีที่ไม่มีครอบครัวผู้สูญเสียดำเนินการจัดงานศพ แต่ทางบริษัทของผู้เสียชีวิตจัดงานศพให้แก่พนักงานที่เสียชีวิตไปนั้น จะทำการจ่าย ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) ให้แก่บริษัท

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) เท่ากับ 315,000 เยน บวกกับจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 30 วัน แต่ถ้าจำนวนเงินนี้ไม่ถึงจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 60 วันแล้ว จะจ่ายเป็นจำนวนเงินจ่ายรายวันพื้นฐาน 60 วันแทน

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

ขอให้ยื่น ใบร้องขอค่างานศพ (แบบฟอร์มหมายเลข 16) หรือใบร้องขอการจ่ายค่างานศพ (แบบฟอร์มหมายเลข 16-10) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

- เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง
เอกสารวินิจฉัยการเสียชีวิต เอกสารการชันสูตรศพ เอกสารการตรวจสอบ หรือ ใบรับรองหัวข้อที่ระบุพวกนี้ เอกสารที่สามารถรับรองข้อเท็จจริงการเสียชีวิตของพนักงาน และ วัน เดือน ปีที่เสียชีวิตได้
แต่ทว่าในกรณีที่ทำการยื่นเรื่อง การจ่าย (ขาดเสีย) ครอบครัวผู้สูญเสีย ร่วมกับการยื่นเรื่องค่างานศพแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารแนบเพิ่มเติม

ระยะเวลาที่มีผล

ค่างานศพ (การจ่ายค่างานศพ) ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ผู้ประสบภัยเสียชีวิตไปแล้ว ก็จะไม่สิทธิในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง

การจ่าย (ชดเชย) การดูแล

ผู้ซึ่งมีความพิการระดับ 1 ของเงินประจำปี (ชดเชย) ความพิการ หรือเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บทุกคน หรือ ผู้ที่มีความพิการทางระบบประสาท และอวัยวะในช่องอกหรือช่องท้องระดับ 2 ที่ได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน จะได้รับการจ่ายชดเชยการดูแล (กรณีอุบัติเหตุในการทำงาน) หรือการจ่ายการดูแล (กรณีอุบัติเหตุในการเดินทางไปทำงาน)

เงื่อนไขในการจ่าย

1 มีสภาวะความพิการในระดับที่กำหนด

การจ่าย (ชดเชย) การดูแลนั้น แบ่งเป็นสภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ และ สภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นระยะ ตามสภาวะความพิการ โดยมีสภาวะความพิการที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ และ การดูแลเป็นระยะ เป็นดังต่อไปนี้

	สภาวะความพิการโดยละเอียดของผู้ที่เข้าข่าย
การดูแลเป็นประจำ	① ผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ มีความพิการทางระบบประสาท หรือ อวัยวะในช่องอกหรือช่องท้อง (ความพิการระดับ 1-3, 1-4 การเจ็บป่วยระดับ 1-1, 1-2) ② { ผู้ซึ่งตามองไม่เห็นทั้งสองข้าง และมีความพิการหรือการเจ็บป่วย ระดับ 1 หรือ 2 ผู้ซึ่งสูญเสียแขนทั้งสองข้าง และขาทั้งสองข้างหรืออยู่ในสภาพที่ใช้งานไม่ได้ ซึ่งมีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ เช่นเดียวกับ ①
การดูแลเป็นระยะ	① ผู้ซึ่งอยู่ในสภาวะที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นระยะ มีความพิการทางระบบประสาท หรือ อวัยวะในช่องอกหรือช่องท้อง (ความพิการระดับ 2-2-2, 2-2-3 การเจ็บป่วยระดับ 2-1, 2-2) ② ผู้ซึ่งมีความพิการระดับ 1 หรือการเจ็บป่วยระดับ 1 แต่ว่าไม่มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลเป็นประจำ

2 การที่ได้รับการดูแลอยู่ในปัจจุบัน

จำเป็นต้องได้รับการดูแลโดยบริษัทเอกชนที่ให้บริการการดูแลโดยเสียค่าใช้จ่าย หรือ รับการดูแลโดยญาติ เพื่อน หรือ คนรู้จักอยู่ในปัจจุบัน

3 จะต้องไม่ได้เข้าอยู่ในโรงพยาบาล หรือ สถานบำบัดอยู่

4 จะต้องไม่ได้เข้ารับการดูแล โดยอาศัยอยู่ในสถานดูแลผู้สูงอายุ หรือ สถานดูแลสนับสนุนผู้พิการ (เฉพาะกรณีที่ได้รับการดูแลการใช้ชีวิตอยู่) หรือบ้านดูแลพิเศษผู้สูงอายุ หรือบ้านดูแลผู้ได้รับผลจากระเบิดปรมาณู อยู่

เนื่องจากการที่ได้เข้าอยู่ในสถานช่วยเหลือเหล่านั้นแล้วนั้น จะถือว่าได้รับการดูแลอย่างเพียงพอแล้ว จึงไม่มีการจ่ายชดเชย

รายละเอียดการจ่าย

จำนวนเงินที่จ่ายของการจ่าย (ขตเรย) การดูแลเป็นไปตามต่อไปนี้ (2020.3.1)

(1) กรณีการดูแลประจำ

- ① กรณีที่ไม่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก จะจ่ายค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการดูแลให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 165,150 เยน)
- ② กรณีที่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก พร้อมกันนั้น
 - ก. ไม่ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแล จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากับ จำนวน 70,790 เยน
 - ข. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นน้อยกว่า 70,790 เยน จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากับจำนวน 70,790 เยน
 - ค. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นมากกว่า 70,790 เยน จะจ่ายจำนวนเงินนั้นให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 165,150 เยน)

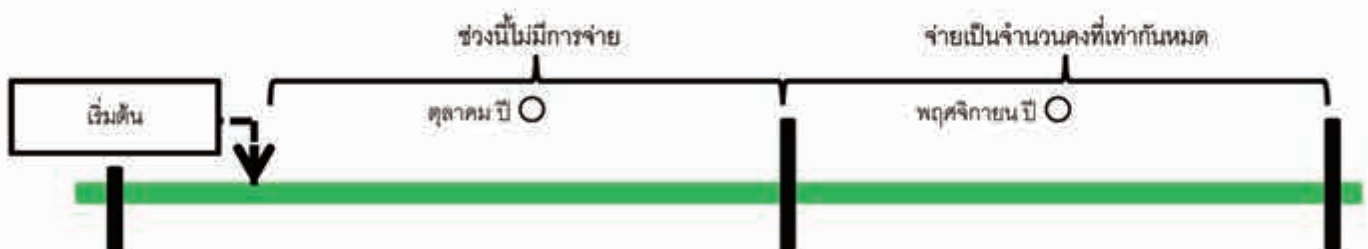
(2) กรณีการดูแลเป็นระยะ

- ① กรณีที่ไม่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก จะจ่ายค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการดูแลให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 82,580 เยน)
- ② กรณีที่ได้รับการดูแลจากญาติ เพื่อนหรือคนรู้จัก พร้อมกันนั้น
 - ก. ไม่ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแล จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากับ จำนวน 35,400 เยน
 - ข. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นน้อยกว่า 35,400 เยน จะจ่ายเป็นจำนวนคงที่เท่ากับจำนวน 35,400 เยน
 - ค. ได้มีการจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลด้วย โดยจำนวนเงินนั้นมากกว่า 35,400 เยน จะจ่ายจำนวนเงินนั้นให้ (โดยจำกัดขอบเขตบนอยู่ที่ 82,580 เยน)

- กรณีที่ ระหว่างกลางเดือน ได้เริ่มรับการดูแล

- ① หากได้มีการจ่ายค่าดูแลเพื่อรับการดูแล จะจ่ายค่าใช้จ่ายในการดูแลภายในขอบเขตบนที่กำหนด
- ② หากไม่ได้จ่ายค่าดูแลเพื่อรับการดูแล แต่รับการดูแลโดยญาติ ฯลฯ ในเดือนนั้นจะไม่มี การจ่าย

(ตัวอย่าง) กรณีที่เริ่มรับการดูแล โดยญาติ ฯลฯ ตั้งแต่วันที่ระหว่างเดือนตุลาคม

* กรณีเช่นนี้ ในช่อง “เดือนและปีที่เข้าร่วมในการยื่นเรื่อง” ของใบคำร้อง ให้กรอกเดือนที่เริ่มการดูแล (ในกรณีนี้ คือ เดือนตุลาคม)

ขั้นตอนการยื่นเรื่อง

การยื่นเรื่องการจ่าย (ชดเชย) การดูแล ขอให้ยื่นใบร้องขอการจ่ายชดเชยการดูแล การจ่ายค่าการดูแล (แบบฟอร์มหมายเลข 16-2-2) ไปยังหัวหน้าผู้ดูแลของกรมมาตรฐานแรงงานที่รับผิดชอบ

● เอกสารแนบที่จำเป็นในการยื่นเรื่อง

กรณีเช่นนี้	สภาวะความพิการโดยละเอียดของผู้ที่เข้าข่าย
เอกสารแนบที่จำเป็นเสมอ	ใบวินิจฉัยโรคจากแพทย์ หรือ ทันตแพทย์
กรณีที่จ่ายค่าดูแลอยู่	เอกสารที่รับรองจำนวนวันที่รับการดูแล และจำนวนเงินค่าใช้จ่าย

* อาจจะมีการให้ยื่นเอกสารอื่นๆ ด้วย

ผู้รับเงินประจำปี (ชดเชย) การบาดเจ็บ และผู้ที่มีความพิการระดับ 1-3, 1-4 หรือ 2-2-2, 2-3 นั้น ไม่จำเป็นต้องใช้ใบวินิจฉัยเป็นเอกสารแนบ และในการยื่นเรื่อง การจ่าย (ชดเชย) การดูแลครั้งที่ 2 เป็นต้นไป ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ใบวินิจฉัย การยื่นเรื่อง การจ่าย (ชดเชย) การดูแลนั้น จะทำในหน่วยต่อ 1 เดือน แต่ถ้าจะทำการยื่นเรื่องรวมทีเดียว 3 เดือนก็ได้

ระยะเวลาที่มีผล

การจ่าย (ชดเชย) การดูแลนั้น ถ้าเวลาผ่านไป 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ 1 ของเดือนถัดจากเดือนที่รับการดูแลไปแล้ว ก็จะไม่มีความสามารถในการยื่นเรื่องอีกต่อไป ดังนั้นจึงขอให้ระมัดระวัง